

FOTO RIENZILVOLD

Serie Beelden in de stad

Er is nergens zoveel kunst op straat als in Rotterdam. Na de oorlog werd er veel gebouwd, een deel van het budget hiervoor ging naar kunst. Er staan nu ruim duizend werken in de publieke ruimte. Sommige springen in het oog, andere staan in woonbuurten, genegeerd of juist gekoesterd door bewoners. Voor deze serie kozen Rotterdamse redacteuren van NRC een beeld.

Vrolijke thuiskomst in een betegelde hal

Door onze redacteur
Sheila Kamerman

ROTTERDAM. Er was geld gereserveerd voor het vervangen van het dak en voor een nieuwe liftkooi. Het dak bleek nog goed en vervanging van de liftkooi niet nodig, dus hield de VVE van de kleine flat (18 woningen) in Rotterdam-Kralingen geld over.

Het was het idee van bewoner Johan Morsink om met een deel van het budget een kunstwerk aan te kopen. Voor in de betegelde hal,

een kunstwerk waar iedereen die de flat binnenkomt of verlaat van zou kunnen genieten.

Hij moest wel de vergadering van bewoners overtuigen. Ze barbecueën af en toe samen, heffen rond Kerst een glas glühwein rond een vuurkorf. Later zouden ze zelfs besluiten het platte dak vol zonnepanelen te leggen - drie panelen per appartement.

Maar een kunstwerk? Er waren best mensen die het een leuk idee vonden, maar niet iedereen was overtuigd. Moesten ze nou hun

goeie geld aan uitgeven aan kunst?

Morsink kreeg uiteindelijk toch groen licht en vroeg 'cultuurscout' Jolanda Copier van Kralingen-Crooswijk of zij een beeldend kunstenaar uit de buurt wist. Het werd Jacqueline Specken. Jacqueline, ze wil graag met haar voornaam worden aangesproken, kwam langs om de hal te bekijken. Dezelfde hal waar de VVE-vergadering wordt gehouden en waar gezamenlijk EK- en WK-voetbal wordt gekeken.

De volledig glad betegelde ruimte heeft wel iets van een zwembad: de tegels zijn grijsblauw. Het grijsblauw wordt afgewisseld met een horizontale streep gele tegels op een meter hoogte. Vlak bij de vloer bedacht de architect nog een rij gele tegeltjes afgewisseld met blauwe. De hal begint smal bij de voordeur en loopt naar achter breed uit. Rechts achterin zit de lift, links achterin de trap, verstopt achter de achterwand. In het midden achterin een knalrode zuil.

De hal is een plek waar bewoners thuiskomen of vertrekken, zegt Jacqueline. „Ik vond dat een kunstwerk op die plek vrolijk moest zijn. Bewoners die thuiskomen zouden zich verwelkomd moeten voelen, bewoners die vertrekken moeten worden uitgezwaaid.”

Ze bedacht een nieuwe familie die in de flat kwam wonen: een man die zijn hoed afneemt en een vrouw met wapperende rok die vrolijk wuift. Jacqueline: „Er wonen ook kinderen in de flat. Voor hen kwam er een hondje bij.”

Ze moest rekening houden met een aantal praktische voorwaarden. De man, de vrouw en het hondje mochten niet in de weg staan. Ook moest de onderbuurman met zijn

scootmobiel er langs kunnen. Jacqueline wilde geen „plat” kunstwerk”, ze ontwierp de man en de vrouw zodanig dat ze aan de achterwand bevestigd konden worden. Ze komen als het ware „door de muur”. Het hondje kwam dan net voor de pilaar.

Vanwege de verschillende kleuren in de hal moest het beeld neutraal van kleur zijn. Dat was voor de Jacqueline even wennen: „Ik werk graag en veel met kleur, vorm en beweging.” Ze laat foto's zien van kleurige, soms metershoge, zwieri-

de man gehangen. Jacqueline: „Het kunstwerk hoorde erbij. Precies zo als ik het had bedoeld.”

Nog wat later kwamen de bewoners nog een keer bij elkaar. Iedereen had een naam mogen bedenken voor de nieuwe familie. Uiteindelijk werd het *Oog & Blik*. In de ondertitel werd de naam die een van de kinderen had bedacht verwerkt: *Pim, Pam en Pet begroeten en zwaaien uit*.

Mocht u het beeld willen bekijken, dan kunt u mailen voor een afspraak met de auteur: s.kamerman@nrc.nl

Voor de kinderen kwam er nog een klein hondje bij

ge beelden in het groen, van rode bloemen op een grasveld. En van een rode bloem - gemaakt van metaal - in een slinger aan de muur van de wachtruimte van het Rotterdamse IJsselandziekenhuis.

De beelden in de Kralingse flat werden sierlijk en beweeglijk. Een metaalwerker laserde het ontwerp van Jacqueline uit grote metalen platen, werkte ze af en lakte ze metallic grijs. Het beeld werd met roestvrijstalen bouten bevestigd aan de vloer en wand, zodat die niet zouden roesten als de schoonmakers hadden gedweild. Jacqueline: „Als ze bij een verhuizing in de weg staan, kunnen ze eenvoudig worden losgeschroefd.”

Ze was aanwezig bij de feestelijke onthulling in maart 2015. Er waren drankjes en hapjes, een van de flatkinderen speelde keyboard. Iemand had zijn jas aan het beeld van